

" Το αποτέλεσμα για τη γενική συλλογική σύμβαση θα εξαρτηθεί από το πόσο γρήγορα θα γεφυρώσουμε τη διαφορά μας με τη ΓΣΕΕ."

Εκπομπή: Μεσημβρινή Ραδιοεφημερίδα με τον Πάνο Αμυρά.

Ακολουθεί απόσπασμα της συνέντευξης με τον Οδυσσέα Κυριακόπουλο, Πρόεδρο του ΣΕΒ:

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Οι χθεσινές σας θέσεις για τις εργασιακές σχέσεις και το ασφαλιστικό έχουν προκαλέσει πολλές αντιδράσεις. Καταρχήν όσον αφορά το μοντέλο ντε Βιλπέν για την απασχόληση των νέων, εσείς έχετε εισηγηθεί την εισαγωγή ενός αντίστοιχου μοντέλου και στην Ελλάδα;»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Καταρχήν νομίζω ότι έχουν παρανοηθεί λίγο τα πράγματα, το γαλλικό μοντέλο δεν το ξέρω αρκετά καλά. Αυτό που είπα και νομίζω ότι έχει αξία είναι ότι πρέπει κι εμείς στη χώρα μας να προβληματιστούμε για το τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να καταργήσουμε την ανεργία στους νέους. Είναι προφανές ότι έτσι που είναι σήμερα τα συστήματα οι νέοι μας έχουν πολύ μεγάλο πρόβλημα βγαίνοντας απ' τις σχολές και τα πανεπιστήμια να βρουν δουλειά. Πρέπει λοιπόν να σκεφθούμε κίνητρα όπως είχε άλλωστε πει και ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης προεκλογικά να σκεφθούμε με τι μηχανισμούς, τι είδη κίνητρα πρέπει να δώσουμε ώστε να μπορέσουν οι νέοι να ενταχθούν στην αγορά εργασίας μια ώρα αρχύτερα.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Τα κίνητρα αυτά μπορεί να είναι κατά το γαλλικό μοντέλο εύκολες απολύσεις για εργαζόμενους έως 26 ετών για παράδειγμα;»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Νομίζω ότι η άρση αντικινήτρων μπορεί να λειτουργήσει στον ίδιο τρόπο, μπορεί να είναι μειωμένες εισφορές στο σύστημα, μπορεί να είναι διάφοροι μηχανισμοί, φορολογικά κίνητρα, άλλα πράγματα. Πρέπει να σκεφθούμε δημιουργικά, δεν έχω την εύκολη λύση και απάντηση, νομίζω όμως ότι ο προβληματισμός είναι αυτός που προφανώς ισχύει και στη Γαλλία, υπάρχει ένα θέμα σοβαρό ανεργίας των νέων και πρέπει να δοθούν λύσεις. Η Γαλλία επέλεξε ένα δρόμο, δεν τον ξέρω καλά άρα δεν μπορώ να τον κρίνω σε αυτή τη φάση νομίζω όμως ότι αυτό που αξίζει κανείς να σκεφθεί είναι ότι και στη χώρα μας υπάρχουν πάρα πολλοί περιορισμοί και το κόστος της απόλυσης είναι πολύ μεγάλο πέραν απ' το οποιοδήποτε ψυχικό κόστος ή όποιο άλλο κοινωνικό κόστος που αυτό μπορεί να δημιουργεί, είναι και ένα σημαντικό αντικίνητρο και ενώ έχουμε χιλιάδες επιχειρήσεων στη χώρα μας πολύ μικρές που αυτές ουσιαστικά θα μπορούσαν να λύσουν και το πρόβλημα, αυτές προβληματίζονται πάρα πολύ για να προσλάβουν έστω και έναν άνθρωπο.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Δεν είναι όμως λίγο παράδοξο να συζητάμε κίνητρα προσλήψεων ελαστικοποιώντας κατά κάποιο τρόπο το καθεστώς απολύσεων;»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Όχι, δεν είναι παράδοξο. Νομίζω ότι και τους νέους άμα τους ρωτήσετε αντί να είναι στο ταμείο ανεργίας και στο καφενείο, θα προτιμούσαν να παίρνουν δουλειά με το ρίσκο και τον κίνδυνο αύριο να τη χάσουν. Δεν νομίζω ότι κανέναν από αυτούς τους νέους τον απασχολεί η αποζημίωση η οποία έτσι κι αλλιώς

στη χώρα μας ξεκινάει μετά απ' το πρώτο έτος κλπ. Νομίζω ότι αυτά τα πράγματα είναι σχεδόν μηδαμινά, όπως δεν σκέφτεται και ο νέος το πότε θα πάρει σύνταξη πριν φτάσει στα 30-35 δεν νομίζω ότι υπάρχει κανένας που προβληματίζεται για τα πόσα χρόνια εργασίας έχει μέχρι τη σύνταξη.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Όσον αφορά τη συλλογική σύμβαση, χθες χαρακτηρίσατε γενναιόδωρο το ποσοστό των αυξήσεων το 2,8% που έχει προτείνει η εργοδοτική πλευρά συνολικά. Δεν σας ανησυχεί ένα πιθανό αδιέξοδο στις διαπραγματεύσεις με τους συνδικαλιστικούς φορείς;»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Νομίζω ότι η εργοδοσία και οι εργαζόμενοι πάντα έχουμε βρει λύσεις στις διαφορές μας, έχουμε εξασφαλίσει μια εργασιακή ειρήνη που είναι πολύ σημαντική για τον τόπο και είμαι αισιόδοξος όσο και δύσκολο αν είναι αυτό φέτος ότι θα τη βρούμε. Από εκεί και πέρα η έκφραση μπορεί να ήταν λίγο ατυχής γιατί ήταν η απάντηση στην ιδιαίτερα σκληρή ερώτηση του δημοσιογράφου. Όλα αυτά είναι σχετικά, προφανώς το νούμερο αυτό για να το κρίνει κανείς, το οποιοδήποτε ποσοστό, πρέπει να δει επάνω σε ποιο ποσόν εφαρμόζεται και δεύτερον με τι το συγκρίνουμε. Εγώ θα έλεγα ότι υπάρχουν δυο όψεις σε κάθε νόμισμα και ένα πράγμα που πρέπει να δούμε είναι ότι είμαστε στη ζώνη του ευρώ, ότι η μέση αύξηση φέτος των αμοιβών στη ζώνη του ευρώ είναι στο 2,2-2,2 σε όλη τη ζώνη του ευρώ, ότι χώρες σαν την Ισπανία για παράδειγμα που είναι και μεσογειακή και μας ανταγωνίζεται άμεσα για πολλές επενδύσεις και θέσεις εργασίας και έχει και πληθωρισμό 3,5% κατέληξε σε αμοιβές με 2,3% αύξηση. Το 2,8 λοιπόν σε σχέση με αυτά τα νούμερα είναι 30-40% πάνω.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Πάντως είναι κάτω από τον πληθωρισμό της Ελλάδας.»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Υπάρχει ένα πρόβλημα βέβαια, είναι κάτω απ' τον ελληνικό πληθωρισμό τον οποίο βεβαίως πρέπει και αυτόν σαν στόχο να έχουμε να μειώσουμε. Τώρα η διαπραγμάτευση δεν γίνεται για το τι αυξήσεις θα πάρει ο καθένας εξ' ημών, πιστεύω ότι οι επιχειρήσεις που πάνε καλά και που είναι κερδοφόρες πρέπει να δώσουν και μεγαλύτερες αυξήσεις και μεγαλύτερες αμοιβές και αυτό άλλωστε συμβαίνει. Το πρόβλημα είναι ότι εδώ μιλάμε για τη γενική συλλογική σύμβαση εργασίας που επηρεάζει και τις ζημιωμένες επιχειρήσεις και αυτές οι οποίες είναι στο μεταίχμιο, οι οποίες προβληματίζονται αν θα υπάρχουν μετά από κάποιους μήνες ή όχι. Και είναι εκατόν τόσες χιλιάδες θέσεις εργασίας ανθρώπων που δουλεύουν σε επιχειρήσεις που οι πωλήσεις φθίνουν ή έχουν ζημιά, λοιπόν αυτές οι θέσεις κινδυνεύουν και νομίζω ότι το να πάμε σε αυτές τις επιχειρήσεις και να τους πούμε να δώσουν μεγάλες αυξήσεις που αυτό θα σήμαινε γενική συλλογική σύμβαση εργασίας, νομίζω ότι θα οδηγήσουμε αυτές τις επιχειρήσεις όσο πιο γρήγορα γίνεται στο αδιέξοδο και πολύ περισσότεροι άνθρωποι θα βρεθούν στο ταμείο ανεργίας.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Υπό αυτό πρίσμα είναι εφικτή η υπογραφή εθνικής συλλογικής σύμβασης εργασίας;»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Ακόμα έχουμε κάποια στάδια να περάσουμε διότι υπάρχει μια απόσταση που χωρίζει τις δυο πλευρές. Πιστεύω όμως ότι κάπου προφανώς και το 2,8 θα το διαπραγματευτούμε, η πρόταση της ΓΣΕΕ και αυτή θα προσδιοριστεί

πιστεύω πιο κοντά στα πλαίσια του πληθωρισμού και θα μπορέσουμε κάπου εκεί πέρα μέσα κοντά να βρούμε μια άκρη.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Σας ρωτάω γιατί ήδη δώσατε ένα μήνυμα και προς τους κλαδικούς εργοδοτικούς συνδέσμους.»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Αυτό που λέω είναι ότι νομίζω ότι στη χώρα μας δίνουμε υπερβολική σημασία στη γενική συλλογική σύμβαση εργασίας. Είναι λάθος αυτό και μας προβληματίζει και εμάς στη διαπραγμάτευση, δηλαδή τώρα σκεφθείτε το τι ευθύνη είναι αυτή να μιλάμε για την κατώτατη αμοιβή και να έχουμε στο μυαλό μας ότι τα τελευταία 10-15 χρόνια όλες οι άλλες κλαδικές συμβάσεις παίρνουν τουλάχιστον αυτή την αύξηση η οποία αφορά και τον κατώτατο μισθό ενώ θα έπρεπε ο κατώτατος μισθός να παίρνει τη μεγαλύτερη αύξηση έχει καταντήσει από την πράξη ο κατώτατος μισθός να παίρνει και τη χαμηλότερη αύξηση. Αυτό λοιπόν είναι ένα πρόβλημα στο όλο σύστημα. Λέω λοιπόν: “μην περιμένετε, η διαπραγμάτευση θα πάρει καιρό, είναι δύσκολη, μην της δίνουμε τόσο πολύ μεγάλη σημασία, δεν μπορεί να κρατάμε σε αβεβαιότητα τόσο πολύ κόσμο, κλάδοι οι οποίοι έχουν και οργανωμένες εργοδοσίες και οργανωμένα συνδικάτα-ομοσπονδίες καθίστε διαπραγματευτείτε τις συμβάσεις σας, δέστε τι μπορείτε να κάνετε, ποια είναι τα οικονομικά, ποια είναι η ανταγωνιστική θέση της επιχείρησης, ποιες είναι οι ανάγκες του κόσμου, ποιος είναι ο πληθωρισμός, όλα αυτά τα δεδομένα και κλείστε τις. Μην περιμένετε τη γενική συλλογική σύμβαση, αυτό που περιμένουμε όλοι την πανάκια για μας να πει τι θα κάνουμε σε όλη την Ελλάδα και σε όλους τους χώρους, σε όλη την οικονομία από τους προβληματικούς έως τις ιδιαίτερα επικερδείς επιχειρήσεις”. Πρέπει να τα αποσυνδέσουμε αυτά τα πράγματα και αυτή ήταν η έκκληση, ήταν: “όσοι μπορείτε και είστε σε ένα διάλογο ανοιχτό, προχωρήστε, μην περιμένετε και καθυστερείτε γιατί ο κόσμος περιμένει, θέλει να τελειώσει η αβεβαιότητα, τι αύξηση θα πάρει, ποια θα είναι η αμοιβή του;”»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Πότε υπολογίζετε να έχουμε αποτέλεσμα για τη γενική συλλογική σύμβαση;»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Δεν ξέρω, νομίζω θα εξαρτηθεί από το πόσο γρήγορα θα μπορέσουμε να γεφυρώσουμε τη διαφορά μας. Πάντως σίγουρα ήδη έχει προγραμματιστεί μια συνάντηση για την επόμενη εβδομάδα και πιθανώς να χρειαστούν ακόμα 1-2-3 συναντήσεις μέχρι να καταλήξουμε κάπου αλλά θα καταλήξουμε. Δεν αισθάνομαι εγώ ότι δεν θα καταλήξουμε, μπορεί να μην είναι η καλύτερη λύση, μπορεί να είναι μια λύση που δεν ικανοποιεί κανέναν η οποία να δημιουργεί και κάποιες υποθήκες για το μέλλον διότι όταν συνεχίζουμε και δίνουμε αμοιβές που είναι τριπλάσιες του ρυθμού αύξησης από αυτές που δίνουν οι χώρες στη ζώνη του ευρώ, δημιουργούμε ένα πρόβλημα στη γενικότερη ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Πάντως είναι άμεσο, η γενική συλλογική σύμβαση εργασίας αφορά το 2006.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Υπάρχει απλώς και ο αντίλογος ότι η ανταγωνιστικότητα είναι το νούμερο ένα για να αναπτυχθούν νέες θέσεις εργασίας απλώς όταν ο ελληνικός μέσος μισθός ισοδυναμεί με το 75% του ευρωπαϊκού είναι ένα στοιχείο ανταγωνιστικότητας για τις ελληνικές επιχειρήσεις.»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Ναι, πρέπει να βελτιωθεί ο μέσος μισθός δεν υπάρχει καμία αμφιβολία αλλά αυτό θα το κερδίσουμε μεγαλώνοντας την πίτα. Παράγοντας, ανταγωνιστικές υπηρεσίες και προϊόντα δεν είναι κάτι που δίνεται, είναι η εύκολη λύση το να τα πάρουμε απ' τη μια τσέπη και να τα δώσουμε αλλού διακινδυνεύουμε να μεγαλώσουμε το χάσμα και η ανεργία να μεγαλώσει κι άλλο. Η κοινωνία μας όλη πρέπει με δουλειά, με γνώση, με σύνεση, με συναίνεση να προχωρήσει προς τα μπρος και αυτή την τεράστια πρόοδο που έχουμε επιδείξει τα τελευταία 15 χρόνια να συνεχίσουμε να την επιδεικνύουμε για να μπορέσουμε να συγκλίνουμε.»

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: « Όσον αφορά το ασφαλιστικό, τελικά πιστεύετε ότι η λύση περνά μέσα από την αύξηση των ορίων ηλικίας;»

Ο. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: « Νομίζω ότι πριν φτάσουμε να συζητάμε τις πιθανές λύσεις οι οποίες δεν είναι ατέλειωτες, δηλαδή η αύξηση των ορίων ηλικίας δηλαδή τα πόσα χρόνια εργαζόμαστε και πόσα χρόνια παίρνουμε σύνταξη, είναι ένα θέμα τόσο εύκολο να το καταλάβει ο καθένας μας. Δεν είναι δυνατόν δηλαδή συνεχώς να χειροτερεύει αυτός ο λόγος ο οποίος χειροτερεύει από μόνος του λόγω του δημογραφικού της χώρας μας και διότι ανά 10 χρόνια περίπου προσθέτουν 1 χρόνο στην μέση διάρκεια ζωής του κάθε Έλληνα όπου αυτό είναι ένα πολύ ευτυχές γεγονός. Λοιπόν δεν είναι δυνατόν αυτό να συμβαίνει από τη μια πλευρά και απ' την άλλη πλευρά όλοι να θέλουμε να πάρουμε σύνταξη στα όρια που παίρναμε όταν η ζωή ήταν 74-75 χρόνια η αναμενόμενη και όταν κάναμε και περισσότερα παιδιά. Αυτά τα πράγματα νομίζω ότι θέλουν μια συνετή συζήτηση, πρέπει να γίνουν νέες μελέτες και μια τέτοια αλλαγή στο συνταξιοδοτικό σύστημα που είναι κάτι πολύ σοβαρό δεν μπορεί να προέλθει παρά μόνο από μια συναίνεση των μεγάλων κομμάτων και των κοινωνικών εταίρων μετά από πολύ διάλογο και αφού πρώτα συμφωνήσουμε στο ποιο πρόβλημα έχει το σύστημά μας γιατί σήμερα δεν ξέρουμε καν ποιο είναι το πρόβλημα ακριβώς, όλοι αισθανόμαστε ότι υπάρχει πρόβλημα αλλά δεν μπορούμε να το τεκμηριώσουμε ακριβώς και να του δώσουμε μια αξία. Δεύτερον να σχεδιάσουμε μαζί τι είδους ασφαλιστικό σύστημα θέλουμε, τι είδους καλύψεις πρέπει να προσφέρει η πολιτεία και τι πρέπει να αναλάβει το κάθε άτομο για τον εαυτό του και τι ρόλο θα παίξουν τα επικουρικά και ποια επικουρικά σε αυτή την όλη ιστορία. Νομίζω λοιπόν ότι πρέπει να σχεδιάσουμε καταρχήν τη θεμιτή λύση και μετά να κάνουμε τις αναγκαίες αλλαγές που θα μας οδηγήσουν στο θεμιτό αποτέλεσμα. Είναι πολύ λογικά πράγματα, απαιτούν διάλογο, συναίνεση, μελέτη και δεν είναι θέμα να πετάω εγώ σήμερα μια ιδέα ή μια λύση, αύριο κάποιος άλλος να λέει εγώ δεν το κάνω αυτό ή αρνούμαι το άλλο. Θέλουμε ανοιχτά μυαλά και μελέτη γιατί όσο το αργούμε, όσο καθυστερούμε ένα είναι σίγουρο ότι οι λύσεις γίνονται πιο δύσκολες και θα φέρουν μεγαλύτερο κόστος και κοινωνικό σε αυτούς που θα υποστούν τις επιπτώσεις πιο άμεσα. Το συνταξιοδοτικό είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα, αφορά τη δική μας και την επόμενη γενιά τουλάχιστον και βεβαίως πρέπει και σε αυτό το θέμα να ξεκινήσουμε γρήγορα τη συζήτηση.»